

jo ogsaa er berørt af andre ærede Medlemmer, er vore Havnespørgsmaal. Der er jo saa ofte her i Tinget blevet opstillet Krav om, at man skulde bygge Fiskerihavnene for at komme Fiskerne til Hjælp i deres brydsomme Erhverv. Jeg har flere Gange været med til at stille Krav om at komme Fiskerne til Hjælp ogsaa ved at bygge en Havn paa Skagen. Det er jo ikke saa faa Aar siden, at Skagens Byraad indsendte et Andragende til Regering og Rigsdag om et Laan til derfor selv at bygge en Havn. Dette Andragende har Byraadet indsendt Gang efter Gang, men har endnu aldrig faaet Svar derpaa; aldrig har Regering eller Rigsdag vedtaget noget i saa Henseende; det er blevet ved at staa hen i det usisse. Hvad der derimod er sket, er, at Regeringen har nedsat en Kommission til at overveje Havnespørgsmaalet, og til denne Kommission blev ogsaa Spørgsmaalet om Skagenshavnen henlagt. Og naar der adskillige Gange i den Periode er blevet rettet Forespørgsel til Regeringen om, hvad den agtede at gøre i den Henseende, har den svaret, at saa længe Spørgsmaalet laa i Kommissionen, kunde den ikke give noget Svar. Det forekommer mig, at eftersom Sagen er kommen frem fra først af, kunde Skagens Byraad i hvert Tilfælde have Krav paa at faa et Svar. Naar der fremsendes et Andragende Gang efter Gang, uden at der gives noget som helst Svar, synes det mig, det er ikke rigtigt. Byraadet bør enten have det ene eller det andet Svar.

Nu er endelig Sagen kommen fra denne Kommission, og den har jo, hvad Havnen ved Skagen angaar, tilraadet, at Staten skal paatage sig at bygge en Havn ved Skagen, og naar Kommissionen gør det, er det i Betragtning af, at man bør komme Fiskeriet som Erhverv til Hjælp, idet man gaar ud fra, at Skagen er en Plads, hvor der er en saa stor Fiskeribefolkning samlet paa et Sted, som ikke noget andet Sted her i Landet. Det er en Plads, hvor man har Adgang til det største Fiskeriomraade, der haves noget Sted i Landet, idet man har den letteste Adgang til alle 3 Have, Kattegat, Skagerak og Nordsøen. Der er intet Sted her i Landet, hvor der fiskes saa stærkt, saa meget og til saa store Værdier som netop der. Der er en Fiskerbefolkning af 500 Mand, hvoraf de 200 fiske med Kutter. Om disse kan man jo nok sige, at de kunne komme andre Steder hen end netop ud fra Skagen, og de ere for Tiden ogsaa henviste til at

komme til Frederikshavn, men det er undertiden en stor Ulempe for dem at komme til Frederikshavn, fordi Vind og Vejr kan være ugunstigt, naar de komme fra Nordsøen eller Skagerak og skulle til Frederikshavn, med Fisk; de kunne da ligge flere Dage uden at kunne komme ind, og naar de saa komme til Frederikshavn, ere mange af Fiskene døde. Det samme er Tilfældet, naar de skulle ud fra Frederikshavn, idet da ogsaa Vind og Vejr kan være saa ugunstig, at de kunne ligge lang Tid, inden de kunne gaa ud. Havde man derimod en Havn ved Skagen, vilde de kunne benytte Tiden og det gode Vejr, saa snart det indtraf, og vilde kunne faa langt større Udbytte af deres Fiskeri end nu, blandt andet fordi de ikke vare udsatte for, at en stor Del af deres Fisk gik tabt, fordi de ikke kunde blive bragte i Land i rette Tid. Langt værre ere imidlertid de 300 Fiskere stillede, som ikke have Kuttere, men fiske i smaa aabne Baade. De have ikke et Sted, hvor de kunne lægge disse Baade i Havn, men maa, hver eneste Gang de have været ude paa Havet, trække dem paa Land igen. Det er noget, der siger sig selv, at naar Baadene ikke ere større, end at de skulle kunne trækkes paa Land, kunne de ikke være ret store. Som Følge deraf kunne de heller ikke gaa langt ud i Søen, og atter som Følge deraf ere de afskaarne fra at drive det Fiskeri, som just kunde være den største Vinding for dem. Med den Udvikling, Fiskeriet omkring Skagen har taget, er Rødspættefiskeriet, saa langt som de smaa Baade kunne gaa ud, optaget af Kutterfiskerne, idet Kutterne særlig have kastet sig over Rødspættefiskeriet og saa at sige ikke fiske andet end Rødspætter. Efter hvad der oplyses, er der Fisk i store Mængder omkring Skagen, men desværre kunne Fiskerne i de smaa Baade ikke komme ud og tage dem. Det gør et trist Indtryk paa Skagens Fiskere at se, at svenske Fiskere komme herover med store Flaader af Dæksbaade, gaa ind paa dansk Territorium og fiske med overordentlig godt Udbytte. Der er Torsk, Kuller, Makrel og Sild i store Mængder, men fordi der ikke findes nogen Havn ved Skagen, kunne Fiskerne derfra ikke tage dem, medens Svenskerne have Dæksbaade, saa de kunne lægge sig ind under Skagen paa de Steder, hvor der er flest Fisk, medens vore Fiskere ikke tør gaa saa langt ud i deres Baade. Var der en Havn ved Skagen, vilde Fiskerne straks kunne skaffe sig Dæksbaade og kunde da gaa ud, hvor